

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt VII. An Religiosus sit capax alicujus juris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT VII.

An Religiosus sit capax alicujus juris.

norum in Monasterium est obedientia, quâ sublatâ optimè colligit Navarrus cessâsse jus acquisitionis Monasterio. Hanc opinionem tenet Panormitan in *d. c. fin.* & in *c. 1. sub finem*, de infantibus expositis, & Henr. Boick in *d. c. finali*, & in *Cap. Quanto. de off. Ordinarii*, ubi communiter idem censent Canonistæ. Quibus favet Innocent in *Cap. Cum olim. 2. de privi. nu. 3.* & ibi Hostiensis & Joannes Andreas *num. 3.* Car. & Hen. Boick *num. 4.* Archidiaconus in *Cap. Abbates. num. 7.* & 10. quamvis contrarium immeritò tenuerit P. Molina, *ubi supra* eâ ratione ductus; quoniam Monasterium per justam ejectionem amittere non debet jus, quod ad illa bona habebat, quinimò cum Monasterium amiserit jus & potestatem in personam, mirum non est, quod etiam in bona amittat, & quâvis teneatur se reddere dignum, ut iterum admittatur, dum tamen non admittitur, membrum præcisum est, ac separatum.

Objeçtio. Sed dices, expulsus adhuc manet Religiosus, cum teneatur servare vota castitatis, obedientiæ, & paupertatis, prout status ille permittit, cui ergò tunc acquireret, si Monasterio non acquireret? Navarrus affirmat quod acquirat novum dominium DEO & jus administrandi ejus Vicario, nempè Papæ, quamvis etiam ibi significet Monachum non exemptum Episcopo acquirere, quia illi ex voto obedientiæ tenetur obedire eo modo, quo antea tenebatur obedire Prælato Monasterii, & ob id acquirat Episcopo; in quam sententiam inclinant Canonistæ citati.

Responsio. Mihi verò inprimis non placet, quod Monachus ejectus acquirat Episcopo: Quia si ob aliquam rationem deberet acquirere, maximè quia est sub ejus obedientia ita strictè, ac antea erat sub Prælato Regularium, quæ ratio insufficientis est; quia Religiosus, cum ad talem Episcopi obedientiam non fuerit ratione voti adstrictus (durum enim videtur, & contra præxim in Ecclesia receptam, ut optimè docet Molina *ubi supra*, eos ad tam arctam obedientiam Episcopis præstandam teneri, quare non aliter ac alii Clerici sive personæ Ecclesiasticæ Episcopis obedire tenentur) non video rationem, aut titulum sufficientem, in quo possit fundari hæc Episcopo acquisitio: unde cum nec ratione voti obedientiæ, nec ex alia parte jure aliquo constet Monachos sic ejectos Episcopo acquirere, sine fundamento fingitur talem acquisitionem ad Episcopum pertinere.

Quare probabilius mihi videtur quod Monachus ejectus acquirat proprietatem & dominium Papæ, quia cum Pontifex sit Generalis omnium Religionum, illique tacitè Religiosi atctiori vinculo, quàm alii Christiani ratione voti obedientiæ, obedire teneantur; optimè sequitur eorum bona ratione superioriatis, sive voti obedientiæ ad Papam immediatè pertinere; ejectus verò dum vivit, habet bonorum administrationem, & ad suam congruam sustentationem, & ad pias causas, imò & ad competentes suo statui donationes faciendas; nequit tamen testamentum condere.

Cum latissimè pateat hoc quæsitum, nos breviter ea annotabimus, quæ magis ad præsentem tractationem conducunt, & ante omnia præmittemus non immeritò dici Religiosos incapaces domini rerum tantum temporalium, quia à dominio, vel quasi dominio juris & bonorum spiritualium nullâ ratione excluduntur. Nam Monachi beneficium obtinentes habent dominium & possessionem suorum beneficiorum & possunt agere nomine proprio pro eorum dominio obtinendo, & pro adipiscenda aut retinenda eorum possessione.

Potest etiam simplex Religiosus agere nomine proprio super jure eligendi sibi competente: idem censendum de jure alimentorum, aut manendi in tali vel tali Monasterio, ut latius prosequitur Navarrus *q. 1. de reddit. Mon. 9.* & *Comment. 2. de Regul.* Et ratio est, quia per votum paupertatis Religiosi non renuntiant bonis spiritualibus, nec Juribus prædictis aut honoribus, qui pro his debentur, sed tantum temporalibus, ut expressè docet D. Thomas *q. 18. 6. art. 7. ad 4. his verbis: Honori ergò, qui DEO & Sanctis omnibus exhibetur propter virtutem, ut dicitur in Psal. 38. Mihi autem nimis honorati sunt amici tui DEVS, non competit Religiosi abrenunciare, qui ad perfectionem virtutis tendunt.* Videndus est *ibidem* Cajetanus.

An verò Religiosus jus habeat eligendi sepulturam, solet dubitari ab aliquibus; & quæstio procedit de Religiosis, qui extra monasterium sub obedientia tamen Superioris degunt, cujus dubitationis ea est ratio & vera resolutio. Religioso non competere jus eligendæ sepulturæ, habetur expressè in *capit. Licet. de sepult. in 6.* ubi decernitur Religiosos nisi à propriis Monasteriis adeo forsati sint renoci, ut ad ea, cum moriuntur, commode deferri non possint; cum velle vel nolle non habeant, non posse sibi eligere sepulturam, sed esse apud sua monasteria sepeliendos. Et quâvis se vo vel filio-familias concedatur eligere sibi sepulturam, aliud jus est in Religioso; quia in his etiam, quæ spiritualia sunt, Religiosus sæpè Superioris voluntati subjicitur, servus autem vel filius-familias domino vel patri non item. Videndus est Navarr. *Com. 2. de Regul. n. 43.*

An verò Religiosus possit esse fidejussor, aut tutor, saltem miserabilium personarum, controversi etiam solet à multis; utriusque tamen difficultatis negativa pars videtur certa, nempè Monachum absque Superioris consensu, neque fidejussorem, neque tutorem fieri posse: non primum; quia nihil proprium habet quod alteri obliget; & præterea, quia, ut habetur *Instit. de fidejussionibus, in princ.* Is solummodo fidejuberere potest, qui liberam suorum bonorum administrationem habet; non secundum, quia ex tutelæ administratione oritur obligatio civilis, quæ non cadit in Religiosum, non consentiente Superiore, eo tamen annuente potest Religiosus tutelam suscipere.

16. qu. r. Quare Conventus non tenebitur in utroque calu, nisi quatenus cedit in eius utilitatem, argumento Cap. Quod quibusdam, de fideiuss. rhu. Ita Silvester verbo fideiussur, n. 5.

An procurator vel administrator.

Neque potest Religiosus absque Superioris consensu consentire in electionem, qua ab externis constituitur Procurator sive administrator, sicut nec ipse (ut in Clement. Religiosus, de procur. dicitur) potest nomine proprio constituere procuratorem, saltem in temporalibus, quorum capax non est, quia in spiritualibus quibusdam id ei non prohibetur, pro jure enim manendi intra Monasterium propriu, & ad illud redeundi ac ferendi suffragium in sua congregatione, aut Capitulo, aut in jure eligendi aut sedendi in Choro, aut in jure alimenta vel impensas à Monasterio exigendi suo nomine, vel per Procuratorem agere potest, ut rectè secutus Navarrum annotavit Azorius Tam. i. Instit. Moral. lib. 12. Cap. 11. dubio 9. Et quamvis ipse cum aliis absolute existimet, Religiosum non posse constitui procuratorem.

Nos tamen distinguendum existimamus; nam si loquamur præcisè de procuratoris nomine (quo in sensu Procurator is dicitur, qui instrumentum à mandante accipit cum mandato & procuracione speciali ad aliquid agendum, ut non tam ipse sit, qui id agit, quam qui mandatum & procuracionem ad id in particulari ei dedit, qui utitur ipso tanquam instrumento, quo mandans operatur ac verè agit) & in hoc casu hujusmodi procurator non sibi acquirit actiones, sed mandans solus est, qui sibi immediate acquirit actiones & totum jus, imò

& illi sit traditio, si quæ intervenire debeat, & hujusmodi procurator in simili casu tantum habet rationem internuncii, aut quasi epistolæ, quia mandans id exequitur: unde sicut contractu celebrato inter absentes per internuncium aut epistolam, non est internuncius, aut epistola, qui celebrant contractum, sed ille qui per eos exprimit consensum suum, & ei jus & actiones acquiruntur; ita res habet in procuracione, de qua loquimur, quare non video cur Religiosus non possit hujusmodi procuracionem, aut administrationem exercere, salvo paupertatis voto, ut nihil sibi Juris acquirat, fateor tamen obedientiam graviter lædi: si verò nomen Procuratoris latius sumatur, nempe cum quis de mandato alterius aliquid ita agit, ut nomine proprio agat, ut qui commissiones habent latissimas ad emendas in Hispania lazas & hujusmodi alia, tunc quia ipsi sunt, qui contrahunt suo nomine, manent omnino obligati, competuntque ipsis alia jura & actiones secundum negotiorum qualitates, & quia hujusmodi actiones à Religiosis sine Prælatorum consensu non possunt exerceri sine proprietatis vitio, ut latius constat ex superioribus, ob eam causam non possunt constitui Procuratores ad negotia extraneorum peragenda renuente Prælato.

Demum, an Religiosus possit esse testamentorum executor, & an possit constitui patronus, & hujusmodi alia, latius infra, ubi sese obtulerit occasio, disseremus.

TERTIA

IESU
Spir.
II
II

VII.

pax alicujus

quæsecum, non
s, que magis ad
ducunt, & ante
merito dici Reli-
um tantum tem-
el quasi dominus
um nullâ ratio-
achi beneficium
& possessionem
ant agere nomi-
obtinendo, &
eorum posses-
iosus agere no-
di sibi compe-
alimenterium,
onasterio, ut
de reddi. Man-
io est, quia per
on renuntiat
s prædictis aut
sed tantum
et D. Thomas
onori ergo, qui
propter vira-
em nimis bene-
meritis Religio-
vritur servand.

eligendi se-
bus; & que-
extra mona-
superioris de-
atio & vera
ius eligendi
capite Licet,
gros nisi à
lunt remoci,
ode iustiti-
m habeant,
ed esse apud
mvis serivo
e sibi sepul-
qu' à in his
iosus sapè
vus autem
non item.
l. n. 43.
jullor, aut
m, con-
ue tamen
rta, nem-
onensu, in
tri posses-
et quod
habetur
ummo-
um bo-
secum-
oritur
eligio-
tamen
cipere.
16.